

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבריא היאך? כי קא"ר יוחנן בן ברוקה - בשכ"מ דבר אורתי הוא, אבל בבריא לא, או דלמא אפילו בבריא נמי?	בעי רבא:											◊
שניתם משנתכם כר' יוחנן בן ברוקה	רב מרשיא לרבא: תא שמע, דאמר לו רבי נתן לרבי:											◊
לא כתב לה בנין דכרין דיהוין ליך מינאי אינון ירתון כסף כתובתיך יותר על חולקיהון דעם אחוהון - חייב, שתנאי ב"ד הוא	דתנן:											◊
יסבון תנן	ואמר לו רבי:											◊
ילדות היתה בי והעזתי פני בנתן הבבלי, אלא דקיימא לן: בנין דכרין לא טרפא ממשעבדי, אי סלקא דעתך יסבון תנן, אמאי לא טרפא ממשעבדי? אלא ש"מ: ירתון תנן	ואמר רבי:											◊
מאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא, ר' יוחנן בן ברוקה, ושמע מינה: אפי' בבריא.												◊
בין למאן דאמר יסבון, ובין למאן דאמר ירתון, הא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ואפי' לר' מאיר דאמר: אדם מקנה דבר שלא בא לעולם הני מילי לדבר שישנו בעולם, אבל לדבר שאינו בעולם לא אלא תנאי בית דין שאני, הכא נמי תנאי בית דין שאני?	רב פפא לאביי:											◊
משום דקא מפיק לה בלשון ירתון.	א"ל: [אביי]											◊
לאו מילתא היא דאמרי	הדר אמר אביי:											◊
לא כתב לה בנן נוקבן דיהוין ליכי מינאי יהוין יתבן בביתו ויתנון מנכסאי עד דתילקחן לגוברין - חייב, שהוא תנאי ב"ד	דתנן:											◊
והוה לזה במתנה ולזה בירושה, וכל לזה בירושה ולזה במתנה - אפי' רבנן מודו.												◊
ממאי דבחד בי דינא איתקון? דלמא בתרי בי דינא איתקון	רב נחומי, ואית דאמר רב חנניה בר מניומי לאביי:											◊
לא סלקא דעתך												◊
הבנים יירשו והבנות יזונו, מה הבנים אינון יורשין אלא לאחר מיתת אביהם, אף בנות לא יזונו אלא לאחר מיתת אביהן	דקתני רישא, זה מדרש דרש ר' אלעזר בן עזריה לפני חכמים בכרם ביבנה:											◊
אי אמרת בשלמא: בחד בי דינא איתקון, היינו דילפינן תקנה מתקנה, אלא אי אמרת: בתרי בי דינא איתקון, היכי ילפינן תקנה מתקנה												◊
ממאי? דלמא לעולם אימא לך: בתרי בי דינא איתקון, ובי דינא בתרא תקון כבי דינא קמא, כי היכי דלא תקשה תקנתא אתקנתא.												◊
הכותב כל נכסיו לאשתו - לא עשאה אלא אפטרופא.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
פשיטא, בנו הגדול - לא עשאו אלא אפטרופוס, בנו הקטן מאי?												◊
אפילו בנו קטן המוטל בעריסה.	איתמר, רב חנילאי בר אידי אמר שמואל:											◊
פשיטא, בנו ואחר - אחר במתנה ובנו אפטרופוס, אשתו ארוסה ואשתו גרושה - במתנה.												◊
בת אצל הבנים, ואשה אצל האחים, ואשה אצל בני הבעל, מהו?	איבעיא להו:											◊
בכולהו לא קנה, לבר מאשתו ארוסה ואשתו גרושה	רבינא, משמיה דרבא:											◊
בכולהו קני, לבר מהאשה אצל האחין ואשה אצל בני הבעל.	רב עזירא משמיה דרבא:											◊
בבריא היאך? בשכ"מ הוא דניחא ליה דלישתמעון מלה, אבל בבריא הא קאי איהו, או דלמא בריא נמי ניחא ליה דלישתמעון מלה מהשתא?	בעי רבא:											◊
הכותב פירות נכסיו לאשתו - גובה כתובתה מן הקרקע, למחצה לשליש ולרביע - גובה כתובתה מן השאר	תא שמע:											◊
כתב כל נכסיו לאשתו, ויצא עליו שטר חוב - רבי אליעזר אומר: תקרע מתנתה ותעמוד על כתובתה	[רבי אליעזר]											◊
תקרע כתובתה ותעמוד על מתנתה, ונמצאת קרחת מכאן ומכאן	חכמים:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מעשה ואירע הדבר בבת אחותי כלה, ובא מעשה לפני חכמים ואמרו: תקרע כתובתה ותעמוד על מתנתה, ונמצאת קרחת מכאן ומכאן	ואמר רבי יהודה הנחתום:									‡	◇	קלב.			
טעמא דיצא עליו שטר חוב, הא לא יצא עליו שטר חוב - קניא										‡	◇	קלב.			
ובמאי?									^	‡		קלב.			
אילימא בשכ"מ										!	‡	קלב.			
והא אמרת: לא עשאה אלא אפוטרופוס										‡	‡	קלב.			
אלא לאו בבריא.											‡	◇	קלב.		
לעולם בשכיב מרע, ורב עוירא מוקי לה בכולהו, רבינא מוקי לה באשתו ארוסה ואשתו גרושה.											!	◇	קלב.		
הלכה: תקרע כתובתה ותעמוד על מתנתה, ונמצאת קרחת מכאן ומכאן.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן										‡	◇	קלב.		
למימרא, דלא אזיל רב נחמן בתר אומדנא?											‡		קלב.		
הרי שהלך בנו למדינת הים, ושמת בנו ועמד וכתב כל נכסיו לאחריים, ואחר כך בא בנו - מתנתו מתנה	והתניא: [ת"ק]									‡	‡	◇	קלב.		
אין מתנתו מתנה, שאילו היה יודע שבנו קיים לא כתבן	ר' שמעון בן מנסיא:									‡	‡	◇	קלב.		
הלכה כרבי שמעון בן מנסיא	ואמר רב נחמן:										‡	◇	קלב.		
שאני התם, דניחא לה דתיפוק עלה קלא דכתבינהו ניהלה להנהו נכסים.											!	◇	קלב.		
הכותב נכסיו לבניו, וכתב לאשתו קרקע כל שהיא - אבדה כתובתה.	תנן התם:											‡	◇	קלב.	
משום דכתב לה קרקע כל שהוא אבדה כתובתה?												‡	קלב.		
במזכה להן על ידה	רב:											!	◇	קלב.	
במחלק לפנייה והיא שותקת	שמואל:												!	◇	קלב.
באומר לה טלי קרקע זו בכתובתיך	רבי יוסי בר' חנינא												!	◇	קלב.
ומקולי כתובה שנו כאן.													‡	קלב:	
אם קבלה עליה, אע"פ שלא כתב לה - אבדה כתובתה	תנן, ר' יוסי:												‡	◇	קלב:
מכלל דת"ק סבר: כתיבה וקבלה בעי													‡	◇	קלב:
וכי תימא: כולה ר' יוסי היא													!	קלב:	
אימתי? שהיתה שם וקבלה עליה, אבל היתה שם ולא קבלה עליה, קבלה עליה ולא היתה שם - לא אבדה כתובתה	והא תניא, אמר רבי יהודה:												‡	קלב:	
תיובתא דכולהו תיובתא.													‡	◇	קלב:
הא רב, הא שמואל, הא ר' יוסי בר' חנינא, מר מאי סבירא ליה?	רבא לרב נחמן:												^	◇	קלב:
שאני אומר: כיון שעשאה שותף בין הבנים - אבדה כתובתה.	א"ל: [רב נחמן]												!	◇	קלב:
כיון שעשאה שותף בין הבנים - אבדה כתובתה.	איתמר נמי אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:												‡	קלב:	
בבריא היאך? מי אמרינן: בשכיב מרע הוא דידעה דלית ליה וקמחלה, אבל בבריא סברה הדר קני, או דלמא השתא מיהת לית ליה?	בעי רבא:												^	◇	קלב:
תיקו.													‡	קלב:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ההוא דאמר להו: פלגא לברת ופלגא לברת ותילתא לאיתת בפירי											○	◇	קלב:	
איקלע רב נחמן לסורא, עול לגבי רב חסדא, אמר ליה: כי האי גוונא מאי?	[רב חסדא]										^ ○	◇	קלב:	
אפילו לא הקנה לה אלא דקל אחד לפירותיו - אבדה כתובתה.	אמר ליה [רב נחמן], הכי אמר שמואל:										!	◇	קלב:	
אימור דאמר שמואל התם - דאקני לה בגופה דארעא, הכא פירא הוא	אמר ליה: [רב חסדא]										⚡		קלב:	
מטלטלי קא אמרת? מטלטלי ודאי לא קא אמינא.	אמר ליה: [רב נחמן]										■	◇	קלב:	
ההוא דאמר להו: תלתא לברת ותלתא לברת ותלתא לאיתת, שכיבא חדא מבנתיה												○	◇	קלב:
לא שקלא אלא תלתא	סבר רב פפי למימר:											■	◇	קלב:
אילו הדר קני, מי לא שקלא? וכיון דאילו הדר קני שקלא, השתא נמי שקלא.	אמר ליה רב כהנא:											■	◇	קלב:
ההוא דפלגינהו לנכסיה לאתתיה ולבניה, שייר חד דיקלא												○	◇	קלב:
לית לה אלא חד דיקלא	סבר רבינא למימר:											■		קלב:
אי לית לה, חד דיקלא נמי לית לה אלא, מיגו דנחתא לדיקלא, נחתא נמי לכולהו נכסי.	רב יימר לרבינא:											■	◇	קלב:
שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחר, רואין, אם ראוי ליורשו - נוטלן משום ירושה, ואם לאו - נוטלן משום מתנה.	רב הונא:											■	◇	קלב:
גנבא גנובי למה לך? אי סבירא לך כרבי יוחנן בן ברוקה, אימא: הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה, דהא שמעתתין כר' יוחנן בן ברוקה הוא דאזלא	רב נחמן:											⚡		קלב:
דלמא כי הא קאמרת: דההוא דהוה קא שכיב, ואמרו ליה: נכסיה למאן? דלמא לפלניא? ואמר להו: אלא למאן? ואמרת לן עלה: אם ראוי ליורשו - נוטלן משום ירושה, ואם לאו - נוטלן משום מתנה.	[רב נחמן]											^		קלב:
אין, הכי קאמינא.	אמר ליה: [רב הונא]											!		קלב:
למאי הלכתא?												⚡		קלב:
אם ראוי ליורשו - אלמנתו נוזנית מנכסיו, ואם לאו - אין אלמנתו נוזנית מנכסיו	סבר רב אדא בר אהבה קמיה דרבא למימר:											!		קלב:
מיגרע גרעא? השתא בירושה דאורייתא אמרת: אלמנתו נוזנית מנכסיו, במתנה דרבנן לא כל שכן	אמר ליה רבא:											⚡		קלב:
נכסי לך ואחרוך לפלוני, אם היה ראשון ראוי ליורשו - אין לשני במקום ראשון כלום, שאין לשון מתנה אלא לשון ירושה, וירושא אין לה הפסק.	אלא אמר רבא: כדשלח רב אחא בר רב עויא, לדברי רבי יוחנן בן ברוקה:											!	◇	קלב:
והא אפסקה	רבא לרב נחמן:											⚡		קלב:
הוא סבר: יש לה הפסק, ורחמנא אמר: אין לה הפסק.	[רב נחמן]											!		קלב:
ההוא דאמר ליה לחבריה: נכסי לך ואחרוך לפלוני, וראשון ראוי ליורשו הוה, שכיב ראשון, אתא שני קא תבע	[סבר רב עיליש קמיה דרבא למימר]											○	◇	קלב:
שני נמי שקיל	סבר רב עיליש קמיה דרבא למימר:											■	◇	קלב:
דייני דחצצתא הכי דייני, לאו היינו דשלח רב אחא בר רב עויא?	א"ל: [רבא]											⚡	◇	קלב:
אכסיף.	[רב עיליש]											○		קלב:
קרי עליה: (ישעיהו ס') אני ה' בעתה אחישנה.	[רבא]											○		קלב:
הכותב את נכסיו לאחרים והגיה את בניו - מה שעשה עשוי, אלא אין רוח חכמים נוחה הימנו	[רבנן]												■	קלב:
אם לא היו בניו נוהגים כשורה - זכור לטוב.	רשב"ג:												■	קלב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מי פליגי רבנן עליה דרשב"ג, או לא?	איבעיא להו:										^	◇	קלג:			
דיוסף בן יעזר היה לו בן שלא היה נוהג כשורה, הוה ליה עיליתא דדינרי, קם אקדשה.	ת"ש:										o	!	◇	קלג:		
אזיל נסיב בת גאדיל כלילי דינאי מלכא, אולידה דביתהו, זבין לה בנייתא, קרעה אשכח בה מרגליתא.											o	!		קלג:		
אמרה ליה: לא תמטייה למלכא, דשקלי לה מינך בדמי קלילי, זיל אמטייה לגבי גזברי, ולא תשיימה את, דאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט, אלא לשיימה אינהו.											o	!		קלג:		
אמטייה, שמוה בתליסרי עליאתא דדינרי.											o	!		קלג:		
אמרי ליה: שבע איכא, שית ליכא.											o	!		קלג:		
אמר להו: שבע הבו לי, שית הרי הן מוקדשות לשמים.											o	!		קלג:		
עמדו וכתבו: יוסף בן יעזר הכניס אחת, ובנו הכניס שש.											o	!	◇	קלג:		
ואיכא דאמרי: יוסף בן יעזר הכניס אחת, ובנו הוציא שבע.											o	!	◇	קלג:		
מדקא אמרי הכניס, מכלל דשפיר עבד.												!		קלג:		
אדרבה, מדקא אמרי הוציא, מכלל דלאו שפיר עבד												;		קלג:		
אלא מהא ליכא למשמע מינה.												■	◇	קלג:		
מאי הוי עלה?												^		קלג:		
שיננא, לא תיהו בי עבורי אחסנתא ואפילו מברא בישא לברא טבא, וכ"ש מברא לברתא.	ת"ש, דאמר ליה שמואל לרב יהודה:											!	◇	קלג:		
מעשה באדם אחד שלא היו בניו נוהגין כשורה, עמד וכתב נכסיו ליונתן בן עוזיאל.	ת"ר:											o	■	◇	קלג:	
מה עשה יונתן בן עוזיאל? מכר שלישי, והקדיש שלישי, והחזיר לבניו שלישי.	[יונתן בן עוזיאל]											o	■	◇	קלג:	
בא עליו שמאי במקלו ותרמילו.	[שמאי]											o	■		קלג:	
א"ל: שמאי, אם אתה יכול להוציא את מה שמכרתי ומה שהקדשתי - אתה יכול להוציא מה שהחזרתי, אם לא - אי אתה יכול להוציא מה שהחזרתי.	[יונתן בן עוזיאל]											■	■	◇	קלג:	
אמר: הטיח עלי בן עוזיאל הטיח עלי בן עוזיאל	[שמאי]											■	■		קלד.	
מעיקרא מאי סבר?												;	◇	קלד.		
משום מעשה דבית חורון												!		קלד.		
מעשה בבית חורון באחד שהיה אביו מודר הימנו הנאה, והיה משיא בנו, ואמר לחבירו: הרי חצר וסעודה נתונין לך במתנה, ואינן לפניך אלא כדי שיבא אבא ויאכל עמנו בסעודה.	דתנן:											o	■	!	◇	קלד.
אמר לו: אם שלי הן - הרי הן מוקדשין לשמים												o	■	!		קלד.
אמר לו: לא נתתי לך את שלי שתקדישם לשמים												o	■	!		קלד.
אמר לו: לא נתתי לי את שלך אלא שתהא אתה ואביך אוכלין ושותין ומרצין זה לזה, ויהא עון תלוי בראשן												o	■	!		קלד.
כל מתנה שאינה שאם הקדישה מוקדשת - אינה מתנה.	אמרו חכמים:											■	■	!	◇	קלד.
שמונים תלמידים היו לו להלל הזקן, שלשים מהן ראויים שתשרה עליהן שכנה כמשה רבינו, שלשים מהן ראויים שתעמוד להן חמה כיהושע בן נון, עשרים בינוניים.	תנו רבנן:												o	■	◇	קלד.
גדול שבכולן יונתן בן עוזיאל, קטן שבכולן רבן יוחנן בן זכאי.													o	■	◇	קלד.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קלד	
אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי, שלא הניח מקרא ומשנה, גמרא, הלכות ואגדות, דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים, וקלין וחמורין, וגזרות שוות, ותקופות, וגמטריאות, ומשלות כוכסים ומשלות שועלים, שיחת שדים ושיחת דקלים, ושיחת מלאכי השרת, ודבר גדול ודבר קטן, דבר גדול - מעשה מרכבה, ודבר קטן - היות דאביי ורבא, לקיים מה שנאמר: (משלי ח) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא.												◊	קלד.	
וכי מאחר דקטן שבכולם כן, גדול שבכולם על אחת כמה וכמה.												◊	קלד.	
אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל, בשעה שיושב ועוסק בתורה - כל עוף שפורח עליו נשרף.												◊	קלד.	
האומר זה בני - נאמן, זה אחי - אינו נאמן, ויטול עמו בחלקו.												■	קלד.	
מת - יחזרו נכסים למקומן.												■	קלד.	
נפלו לו נכסים ממקום אחר - יירשו אחיו עמו.												■	קלד.	
זה בני נאמן למאי הלכתא?												◊	קלד.	
ליורשו, ולפטור את אשתו מן היבום.	רב יהודה אמר שמואל:											!	קלד.	
ליורשו, פשיטא												◊	קלד.	
לפטור את אשתו מן היבום אצטריכא ליה.												!	קלד.	
מי שאמר בשעת מיתתו יש לי בנים - נאמן, יש לי אחים - אינו נאמן	הא נמי תנינא:											◊	קלד.	
התם דלא מוחזק לן באח, הכא אף על גב דמוחזק ליה באח.												!	קלד.	
מפני מה אמרו זה בני - נאמן? הואיל ובעל שאמר גרשתי את אשתי - נאמן.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:											■	קלד.	
מריה דאברהם, תלי תניא בדלא תניא	רב יוסף:											◊	קלד.	
מפני מה אמרו זה בני נאמן? הואיל ובידו לגרשה.	אלא אי אתמר הכי איתמר, א"ר יהודה אמר שמואל:											◊	קלד.	
השתא דאמרת: אמרינן הואיל, בעל שאמר גרשתי את אשתי - נאמן, הואיל ובידו לגרשה.	רב יוסף:											■	קלד.	
בעל שאמר גרשתי את אשתי - אינו נאמן.	כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:											■	קלד.	
מנפח רב ששת בדיה, אול ליה הואיל דרב יוסף.	[רב ששת]											◊	קלד.	
איני?												◊	קלד.	
בעל שאמר גרשתי את אשתי - נאמן	והא א"ר חייא בר אבין אמר רבי יוחנן:											◊	קלד.	
לא קשיא: כאן למפרע, כאן להבא.												!	קלד.	
אמר למפרע, מהו להימוניה להבא? מי פלגינן דבורא, או לא פלגינן דבורא?	איבעיא להו:											◊	קלד.	
פלגינן	חד: רב מארי/רב זביד											!	קלד.	
לא פלגינן.	חד: [רב מארי/רב זביד]											!	קלד.	
מאי שנא מדרבא												◊	קלד.	
איש פלוני בא על אשתי - הוא ואחר מצטרפין להורגו, להורגו ולא להורגה?	דאמר רבא:											◊	קלד.	
בתרי גופי פלגינן, בחד גופא לא פלגינן.												!	קלד.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההוא דהוה קא שכיב, אמרו ליה: אתתיה למאן? אמר להו: הווא לכהנא רבה												◊	קלה.
מאי ניחוש לה?	רבא:											◊	קלה.
בעל שאמר גרשתי את אשתי - נאמן.	הא אמר רב חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:											◊	קלה.
בעל שאמר גרשתי את אשתי - אינו נאמן	א"ל אביי, והא כי אתא ר' יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן:											◊	קלה.
ולאו מי לא שנינהו: כאן למפרע וכאן להבא?	א"ל: [רבא]											!	קלה.
ואשנויי ניקום ולסמוך?												?	קלה.
חוש לה.	רבא לרב נתן בר אמי:											◊	קלה.
ההוא דהוה מוחזק לן דלית ליה אחי, ואמר בשעת מיתה דלית ליה אחי												◊	קלה.
מאי ליחוש לה? חדא, דמוחזק לן דלית ליה אחין ועוד, הא אמר בשעת מיתה דלית ליה.	רב יוסף:											◊	קלה.
הא אמרי דאיכא עדים במדינת הים דידיעי דאית ליה אחי	אמר ליה אביי:											?	קלה.
השתא מיהת הא ליתנהו קמן, לאו היינו דר' חנינא	[רב יוסף]											!	קלה.
עדים בצד אסתן ותאסר?	דאמר רבי חנינא:											!	קלה.
אם הקלנו בשבויה נקל באשת איש?	אמר ליה אביי:											?	קלה.
חוש לה.	רבא לרב נתן בר אמי:											◊	קלה.
זה אחי - אינו נאמן.												◊	קלה.
והנך מאי קאמרי?												◊	קלה.
אי קאמרי אחונא הוא												!	קלה.
אמאי יטול עמו בחלקו ותו לא?												?	קלה.
אלא דקא אמרי לאו אחינו הוא												!	קלה.
נפלו לו נכסים ממקום אחר - יירשו אחיו עמו	אימא סיפא:											?	קלה.
הא אמרי ליה לאו אחונא הוא												?	קלה.
לא צריכא דקא אמרי: אין אנו יודעין.												!	קלה.
זאת אומרת: מנה לי בידך, והלה אומר איני יודע - פטור	רבא:											?	קלה.
לעולם אימא לך: חייב, ושאני הכא, דכמנה לאחר בידך דמי.	אביי:											!	קלה.
מת - יחזרו נכסים למקומן.												◊	קלה.
שבח ששבחו נכסים מאליהם, מהו? בשבח המגיע לכתפים לא תיבעי לך, דכי נפלו לו נכסים ממקום אחר דמי, כי תיבעי לך - בשבח שאינו מגיע לכתפים, כגון דיקלא ואלים, ארעא ואסקא שרטון, מאי?	בעי רבא:											◊	קלה.
תיקו.												◊	קלה.
מי שמת ונמצאת דייתיקי קשורה על ירכו - הרי זו אינה כלום.												◊	קלה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קלה:			
זיכה בה לאחר, בין מן הירושין בין שאינן מן הירושין - דבריו קיימין.													■	קלה:		
איזה היא דייתיקי? כל שכתוב בה: דא תהא למיקם ולהיות ואיזה היא מתנה? כל שכתוב בה: מהיום ולאחר מיתה.	תנו רבנן:												■	קלה:		
אלא מהיום ולאחר מיתה הוא דהויא מתנה, מעכשיו לא הויא מתנה?													⚡	קלה:		
הכי קאמר: איזו היא מתנת בריא שהיא כמתנת שכיב מרע דלא קני אלא לאחר מיתה? כל שכתוב בה: מהיום ולאחר מיתה.	אביי:												■	◊	קלה:	
שכיב מרע שאמר כתבו ותנו מנה לפלוני ומת - אין כותבין ונותנין, שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר, ואין שטר לאחר מיתה.	יתיב רבה בר רב הונא באכסדרא דבי רב, ויתיב וקאמר משמיה דר' יוחנן:												■	◊	קלה:	
איזדהרו בה.	אמר להו רבי אלעזר:												■		קלה:	
איזדהרו בה.	רב שיזבי: רבי אלעזר אמר, ואמר להו רבי יוחנן:												■		קלה:	
כותיה דרב שיזבי מסתברא, אי אמרת בשלמא רבי אלעזר אמר, אצטריך רבי יוחנן לאסהודי עליה דר' אלעזר, אלא אי אמרת רבי יוחנן אמר, אצטריך רבי אלעזר לאסהודי עליה דר' יוחנן רבייה? ועוד, תא שמע דר' אלעזר אמר	רב נחמן בר יצחק:												■	◊	קלה:	
שכיב מרע שאמר כתבו ותנו מנה לפלוני ומת - אין כותבין ונותנין, שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר, ואין שטר לאחר מיתה, ור' יוחנן אמר: תיבדק.													■	◊	קלה:	
מאי תיבדק?													^		קלה:	
דייתיקי מבטלת דייתיקי. שכיב מרע שאמר כתבו ותנו מנה לפלוני ומת, רואין, אם כמיפה את כחו - כותבין, ואם לאו - אין כותבין.	כי אתא רב דימי אמר:												■	!	◊	קלה:
בריא שאמר כתבו ותנו מנה לפלוני ומת - אין כותבין ונותנין	מתב ר' אבא בר ממל:												■	⚡		קלה:
הא שכיב מרע - כותבין ונותנין													⚡			קלה:
במיפה את כחו.	והא מותיב לה, והוא מפרק לה: [ר' אבא בר ממל]												!			קלה:
היכי דמי מיפה את כחו?													^			קלה:
וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא	כדאמר רב חסדא:												!	■	◊	קלה:
ה"נ דאמר: אף כתובו וחתומו והבו ליה.													!			קלה:
הלכה: כותבין ונותנין.	איתמר: רב יהודה אמר שמואל:												■		◊	קלה:
הלכה: כותבין ונותנין.	וכן אמר רבא אמר רב נחמן:												■			קלה:
הכותב נכסיו לבניו - צריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]												■			קלה:
אינו צריך.	רבי יוסי:												■			קלה:
הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו - האב אינו יכול למכור מפני שהן כותבין לבן, והבן אינו יכול למכור מפני שהן ברשות האב.													■			קלה:
מכר האב - מכורים עד שימות, מכר הבן - אין ללוקח בהן כלום עד שימות האב.													■			קלה:
וכי כתב מהיום ולאחר מיתה מאי הוי?													⚡			קלה:
מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, ואם מת - חולצת ולא מתייבמת	הא תנן:												■	⚡	◊	קלה:
התם מספקא לן אי תנאה הוי אי חזרה הוי, אבל הכא הכי קאמר ליה: גופא קני מהיום, פירא - לאחר מיתה.													!	◊		קלה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אינו צריך.	רבי יוסי:											■
רבה בר אבוא הלש, על לגביה רב הונא ורב נחמן אמר ליה רב הונא לרב נחמן, בעי מיניה: הלכה כרבי יוסי או אין הלכה כר' יוסי?	[רב הונא]											○ ◇
אמר ליה: טעמיה דרבי יוסי לא ידענא, הלכה איבעי מיניה?	[רב נחמן]											○
אמר ליה: את בעי מיניה אי הלכה אי לא, וטעמיה אנא אמינא לך.	[רב הונא]											○
בעא מיניה	[רב נחמן]											^
הלכה כרבי יוסי.	אמר ליה [רבה בר אבוא], הכי אמר רב:											! ◇
בטר דנפקו, אמר ליה: היינו טעמיה דרבי יוסי, דאמר: זמנו של שטר מוכיח עליו.	[רב הונא]											■ ◇
אינו צריך, מפני שזמנו של שטר מוכיח עליו.	תניא נמי הכי, רבי יוסי:											■
בהקנאה, מהו?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:											^ ◇
בהקנאה - אינו צריך.	אמר ליה: [רב נחמן]											! ◇
איכא אקנייתא דצריך, ואיכא אקנייתא דלא צריך, אקנייה וקנינא מיניה - לא צריך, קנינא מיניה ואקנייה - צריך.	רב פפי:											! ◇
מי איכא מדי, דאנן לא ידעינן וספרי ידעי?												?
שאלונהו לספרי דאביי וידעי, ולספרי דרבא - וידעי.												○
בין אקנייה וקנינא מיניה, בין קנינא מיניה ואקנייה - לא צריך, ובזוכרן פתגמי דהווי באנפנא - פליגי.	רב הונא בריה דרב יהושע:											■ ◇
אמרייה לשמעתיא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:											○
אתון הכי מתניתו לה, אנן הכי מתנינן לה, אמר רבא אמר רב נחמן: בהקנאה - אינו צריך בין אקנייה וקנינא מיניה, בין קנינא מיניה, ואקנייה - לא צריך בזוכרן פתגמי דהווי באנפנא - פליגי.	ואמר ליה: [רב זביד]											■
הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו.												■
מכר הבן בחיי האב ומת הבן בחיי האב - אמר רבי יוחנן: לא קנה לוקח	איתמר: [רבי יוחנן]											◆ ■ ◇
קנה לוקח.	ריש לקיש:											◆ ■ ◇
רבי יוחנן אמר לא קנה לוקח, קנין פירות כקנין הגוף דמי	[רב יוחנן]											■ ◇
וריש לקיש אמר קנה לוקח, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי.	[ריש לקיש]											■ ◇
והא איפליגו בה חזא זימנא												?
המוכר שדהו לפירות - רבי יוחנן אמר: מביא וקורא	דאיתמר: [רבי יוחנן]											◆ ■ ? ◇
מביא ואינו קורא.	ריש לקיש:											◆ ■ ? ◇
רבי יוחנן אמר מביא וקורא קסבר: קנין פירות כקנין הגוף דמי	[רב יוחנן]											■ ?
וריש לקיש אמר מביא ואינו קורא, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי	[ריש לקיש]											■ ?
אף על גב דבעלמא קנין פירות כקנין הגוף דמי, הכא אצטריך, סלקא דעתך אמינא: אבא לגבי בריה אחולי אחיל, קא משמע לן.	אמר לך ר' יוחנן:											! ◇
אף על גב דבעלמא קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי, הכא אצטריך, סלקא דעתך אמינא: כל לגבי נפשיה, אפילו במקום בריה נפשיה עדיפא ליה, קא משמע לן.	רבי שמעון בן לקיש:											! ◇
נכסי לך, ואחריו יירש פלוני, ואחריו יירש פלוני - מת ראשון קנה שני, מת שני קנה שלישי, מת שני בחיי ראשון - יחזרו נכסיו ליורשי ראשון	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:											■ ? ◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story O	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ! ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואם איתא, ליורשי נותן מיבעי ליה											⚡	קלו:	
אחרין שאני.	אמר ליה [ריש לקיש], כבר תרגמה רב הושעיא בבבלי:										■ !	◇	קלו:
אחרין שאני.	וכן רמי רבה בר רב הונא קמיה דרב, ואמר:										■	קלו:	
יחזרו ליורשי נותן	והתניא:										⚡	◇	קלו:
תנאי היא											!	◇	קלו:
נכסי לך ואחרין לפלוני, וירד ראשון ומכר ואכל - השני מוציא מיד הלקוחות, דברי רבי	דתניא: [רבי]										■ !	◇	קלו:
אין לשני אלא מה ששייר ראשון.	רבן שמעון בן גמליאל:										■ !	◇	קלו:
נכסי לך ואחרין לפלוני - יורד ראשון ומכר ואוכל, דברי רבי	ורמינהו: [רבי]										⚡	◇	קלו:
אין לראשון אלא אכילת פירות בלבד.	רבן שמעון בן גמליאל:										⚡	◇	קלו:
קשיא דרבי אדרבי, ודרשב"ג אדרשב"ג											⚡	קלו:	
דרבי אדרבי לא קשיא: הא לגופא, הא לפירא											!	◇	קלו:
דרשב"ג אדרשב"ג לא קשיא: הא לכתחלה, הא דיעבד.											!	◇	קלו:
איזהו רשע ערום? זה המשיא עצה למכור בנכסים כרבן שמעון בן גמליאל.	אביי:										■	◇	קלו:
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל ומודה, שאם נתנן במתנת שכיב מרע - לא עשה כלום.	רבי יוחנן:										■	◇	קלו:
מאי טעמא?											^	קלו:	
מתנת שכיב מרע לא קנה אלא לאחר מיתה, וכבר קדמו אחרין.	אביי:										!	קלו:	
ומי אמר אביי הכי?											⚡	קלו:	
מתנת שכיב מרע מאימתי קנה? אביי אמר: עם גמר מיתה	והא איתמר: [אביי]										⚡	◇	קלו:
לאחר גמר מיתה	רבא:										⚡	◇	קלו:
הדר ביה אביי מההיא.											!	◇	קלו:
ממאי דמההיא הדר ביה? דלמא מהא הדר ביה											⚡	קלו:	
לא סלקא דעתך											!	קלו:	
זה גיטך אם מתי, זה גיטך מחולי זה, זה גיטך לאחר מיתה - לא אמר כלום.	דתנן:										■ !	קלו:	
הלכה כרשב"ג, ואפילו היו בהן עבדים והוציאן לחירות.	רבי זירא א"ר יוחנן:										■	◇	קלו:
פשיטא											⚡	קלו:	
מהו דתימא א"ל: למיעבד איסורא לא יהיבין לך, קא משמע לן.											!	קלו:	
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל, ואפי' עשאן תכריכין למת.	רב יוסף אמר רבי יוחנן:										■	◇	קלו:
פשיטא											⚡	קלו:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קלו:
מהו דתימא: לשוינהו איסורי הנאה לא יהבי לך, קא משמע לן.													קלו:
אתרוג זה נתון לך במתנה ואחר כך לפלוני, נטלו ראשון ויצא בו - באנו למחלוקת רבי ורשב"ג.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:											◊	קלו:
ע"כ לא פליגי רבי ורשב"ג התם - אלא דמר סבר: קנין פירות כקנין הגוף דמי, ומר סבר: קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי, אלא הכא - אי מיפק לא נפיק ביה, למאי יהביה ניהליה?	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:										¿		קלו:
אלא מיפק - דכולי עלמא לא פליגי דנפיק ביה, מכרה או אכלה - באנו למחלוקת רבי ורבן שמעון בן גמליאל.												◊	קלו:
האחין שקנו אתרוג בתפוסת הבית, נטלו אחד מהן ויצא בו, אם יכול לאוכלו - יצא, ואם לאו - לא יצא ודוקא דאיכא אתרוג לכל חד וחד.	רבה בר רב הונא:											◊	קלו:
אתרוג זה נתון לך במתנה ע"מ שתחזירהו לי, נטלו ויצא בו, החזירו - יצא, לא החזירו - לא יצא.	רבא:											◊	קלו:
קא משמע לן: דמתנה על מנת להחזיר שמה מתנה.												■	קלו:
ההיא איתתא דהוה לה דיקלא בארעא דרב ביבי בר אבוי, כל אימת דהות אזלא למיגוריה הוה קפיד עילוה, אקניניה ניהליה כל שני חייו												◊	קלו:
אזל איהו אקניניה ניהליה לבנו קטן	[רב ביבי בר אבוי]											◊	קלו:
משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מוליאיתא? אפילו רשב"ג לא קאמר אלא לאחר, אבל לעצמו לא.	רב הונא בריה דרב יהושע:											◊	קלו:
שור זה נתון לך במתנה על מנת שתחזירהו לי, הקדישו והחזירו - ה"ו מוקדש ומוחזר.	רבא אמר רב נחמן:											■	קלו:
מאי אהדריה?	רבא לרב נחמן:											¿	קלו:
חזינן, אי אמר ליה על מנת שתחזירהו - הא אהדריה, אי א"ל על מנת שתחזירהו לי - מידי דחזי ליה קאמר ליה.	אלא אמר רב אשי:											◊	קלו: